

Museumsraadet har ved sit Forslag antaget det for en Selvfølge, at denne Lønning ifølge sin Natur altid maa blive udenfor de lovbestemte Lønninger. Fremdeles har Museumsraadet stillende forudsat, at begge de nuværende Inspectorer ville i Forbindelse med Lønningen efter Forslaget beholde de dem personlig tilstaaede Honorarer for Forelæsninger ved Universitetet.

Dvæstor har foreslaaet skjelnat imellem en ældre og en yngre Inspectorkønning. Dette sidste Forslag er fulgt ved Lovforslaget, hvortillige Lønningsforholdene ere de samme, som de af Dvæstor foreslaaede, kun at Begyndelses- og Slutningslønningerne, paa Grund af Sædomsfrivningstillæggets Ophør, ere forøgede med 200 Rd. Naar Lønningerne fastsættes saaledes, har Dvæstor antaget, at det „Lundffe Legat“, ovennævnte 360 Rd., maatte komme til Afdrag i den paagjældende Inspectors Lønning, og at Forelæsningshonorarerne, der ere tillagte enhver af de nuværende Inspectorer, burde nedsættes til 200 Rd. aarlig for hver. Ministeriet har derimod, i Overensstemmelse med hvad der ogsaa blev forudsat ved det ovenomtalte i Maret 1859 forelagte Lovudkast, været af den Mening, at det Lundffe Legat, hvis særlige Bestaaen ved Siden af den Paagjældendes Lønning udgjør en Betingelse for den Gave, som Staten i den vedkommende Samling har modtaget, bør opretholdes som saadant og holdes udenfor Loven. Men naar dette skeer, og der jevnfides dermed indtræder den ved Loven tilfugtede Forøgelse af Inspectorkønningerne, har man ogsaa anset det for en Selvfølge, at det personlige Honorar for Forelæsninger helt bortfalder for den Inspector, som oppebærer Legatet. For den anden Inspector er Honoraret efter Dvæstors Forslag i Lovudkastet foreslaaet nedsat til 200 Rd., hvilket Beløb det er billigt at lade den nuværende Inspector beholde, da det ifølge hans Ansættelse ved Universitetet som extraordinær Docent paahviler ham at holde Forelæsninger over Zoologien i en videre Udstrækning, end Bestemmelsen herom i det nuværende Lovudkast paalægger de fremtidige Inspectorer.

Begge de nuværende Inspectorer ville,

da de i over 15 Aar have været ansatte ved Museet, ved Lovens Ikrafttræden optaae den højeste Lønning. Den ældste Inspector, der nu, medindbefattet Forelæsningshonoraret, har en samlet Embedsindtægt af 1,500 Rd. foruden Sædomsfrivningstillæg, vil ifølge Lovforslaget optaae en Lønning af 1,800 Rd. og, med Tillæg af Forelæsningshonoraret 200 Rd., ialt 2,000 Rd. Den anden Inspector, der, ligeledes medindbefattet Forelæsningshonoraret, nu har en samlet Embedsindtægt af 1,360 Rd. foruden Sædomsfrivningstillæg, vil komme paa en Lønning af 1,600 Rd. og med Tillæg af det Lundffe Legat, 360 Rd., ialt faae 1,960 Rd. For Siden ville saaledes begge Inspectorer omtrentlig blive stillede lige, saaledes som Tanken har været med Museumsraadets Forslag.

Til § 10.

I det sidst forelagte Lovudkast er den samlede Sum bleven opført med 21,168 Rd.

Hert afgaaer efter Udvalgets Betænkning den i det forelagte særlige Lovudkast for Bibliothekernes Lønninger optagne Medhjælpssum	1,900 —
	<hr/>
	19,268 Rd.

Hertil er føjet:

Til Forøgelse af Lønningen til Assistenten ved det mineralogiske Museum	100 —
Ligeledes til Forøgelse af Lønnen til Anatomijeneren ved det forrige chirurgiske Academi	85 —
Ligeledes til Consistoriums Bud	50 —
Ligeledes til Universitetets to Pedeller à 60 Rd.	120 —
Honorarer i Anledning af Tids-signalet fra Nicolai Taarn	275 —
Lønning til en klinisk Assistent ved Fødselsstiftelsen	200 —
Til det nye zoologiske Museum	2,910 —
	<hr/>
	23,008 Rd.
Dertil for Sædomsfrivning	2,301 —
	<hr/>
	25,309 Rd.
ialt afrundet	25,300 Rd.

Med Hensyn til det Beløb af 2,910 Rd., hvormed den samlede Sum for det forenede